

so schtuž Njeschnika je wobrocził wot jeho bludneho Pucza, ton je Duschi wot Šmerezje spomol, a budže pschikrycz wele Njehow.

Ziwu Božo, my dżakujemy šo twojej nedogrunowanej Šmjelnoszi, so ty sluteje Rady knam stym Szlowefam šo tak skhilisch, a pola tych schittich, kotsiž twojemu Szenenju šo nepšhecziwja, tajke sbožne Pšchemjenenje pschihotujesch, psches kotrež tu čašnje a tam wječnje šo derjemaju. Ach spschecz, so by to Šsłowo wot Pokuty, kotrež my tež njetk wopomnili šmy, we našich Duschach mozne bylo. Šmi te twerde kamente Wutroby wot tych preječ,

kiž hiščeže Wotroczy tych Njehow a teje Šmerezje šu. Pšchemjen jich Myšl a zyle Žiwenje, so bychu Towarschojo teho Žiwjenja byli, kotrež twoje Džjeczi we twojim Šmejnstwi doštanu. Twoje Džjeczi pak zyl ty psches twuju Radu pošylnicž a to, šchtož hiščeže wot kamenteje Wutrobypschinich šbotkneje, čiššje preječ wšacz, so bychu lute Šswjezy, haj ja šnje šwječaze Lampy twojeje Šzesze byte, a tež druhim pomozne byte, so bychu šo šWutrobu ktebi wobrocziłi. Wušlyšch naš, o Kneže, Jesuša Krvstuša dla, Šamen!

Alleluja! Šbožo, a Šwalba a Šeš a Moz bydž Bohu, našemu Knešej! Šjew. šw. Jana 19. Št. 1. Šcht.

Prjedowanje na pustym Wecžori kšasowanju.

* Dyž je šo jedyn, aby druzi rjany šmertny Kyrlich wuspjewal, da moze šo tuto krotke, ale rjane Prjedowanje Lutherušowe kšroschtej tym šadywostajenym šrudnym Pšhecželam, a kšwukemu Natwarenju tych druhich šromadženyh dobryh Šsušodow, Šnajomnych a tehorunja, prijotk šasowacz.

Rech Ščasom ša šwoj Dom šo štaram,
So bych byl štajnje hotowy,
A reknyl, dyž šo bliži štaram:

Šjin šomnu, šajž žesch, Kneže, ty,
Moj Božo, daj psches Krvsta Ktej,
So wŠmerezjt šomnu derje šej. Šamen!

Wy šrudni šadywostajeni a druzy šromadženi Pšhecželjo, šze husto šlyscheli, so čzi Kšcheszijenje, kotsiž we Krvstušu wumru, wještu Radžiju maju, so jich Krvstus šašo wubudžicz, a ktej wječnej Šrašnoszi šobu wesž budže. Šehodla nehodži šo na žane Waschnje, so bychu Kšcheszijenje tak žašošnje škoržicz a plakacz, a šo tych Wotemrjetych dla tak jara rudžicz zyl, jako Boharjo. Pšchetož runje šajž Krvstus teje Wudowy Šsyna wšani, šajž na 16. Nedželu po šwšatej Trojizy šlyšchimy, ššenym Šsłowom se Šmerezje wubudžil je, tak ze won šwojich Kšcheszijanow na tamnym Dnju tež wubudžicz, so woni šnami, jeli šo tež my Šerbojo Kraleštwu budžemy, wječnje žiwi byčž dyrbja. Šeho-

dla nedyrbi jich Wotendjenje wot naš we naškej Wutrobi nicžo hinajške byčž, hacž Wotendjenje šnaškeho Šsušoditwa aby šraja na wješty Ščas do drugeho šraja, do kotrehož my tež wšwojini Ščasu ša nimi počenemy, a šwoje Žiwenje šašo tak romadžje wesž budžemy. Tudy widžišch ty, šak šo my derje šajkeho Preječženjenja do žušeho šraja rudžimy, ale pschi šajkej Šrudobi džerža šo te Wutroby pschezo teho Šroshta: Wono jeno je wo malu šwilu čžinicž, da šmy my šašo romadžje. Šak dyrbjalo tež tudy byčž, da by šo ta Šrudoba a Šyšchnošž teje Radžije dla borsy šhubita.

Šchtuž pak šo šwojich Myšlow tych Wotemrjetych dla na žane Waschnje woštajicz nochže, ton moze mjecz druhe a wužitni-